

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2022/2465

z dnia 12 grudnia 2022 r.

zmieniające załącznik I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unijny rynek niektórych surowców do produkcji nawozów azotowych zależy w znacznym stopniu od przywozu z państw trzecich. W 2021 r. do Unii przywieziono 2,9 mln ton amoniaku i 4,7 mln ton mocznika do celów produkcji nawozów azotowych. Ceny tych produktów w 2021 r. znacznie wzrosły, a następnie zwiększyły się jeszcze bardziej w ciągu bieżącego roku.
- (2) Obecnie znaczna część tych surowców do produkcji nawozów azotowych jest przywożona do Unii z państw trzecich, które korzystają z preferencyjnego dostępu do rynku unijnego, a zatem przywóz ten jest bezcłowy. Niezależnie od tego do Unii przywozi się dużą ilość surowców do produkcji nawozów azotowych, pochodzących z krajów objętych wspólną taryfą celną określoną w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽¹⁾, przy czym stawki celne wynoszą obecnie między 5,5 % a 6,5 %.
- (3) W komunikacie Komisji z 23 marca 2022 r. pt. „Zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego i zwiększenie odporności systemów żywnościowych” Komisja zauważa, że już przed inwazją Rosji na Ukrainę na rynkach towarowych odnotowano znaczny wzrost cen, który został odzwierciedlony przez rynki rolne poprzez wzrost kosztów energii i nawozów, a w konsekwencji – wzrostu cen produktów rolnych. Komisja stwierdza, że inwazja na Ukrainę i gwałtowny wzrost cen towarów na całym świecie spowodowały dalszy wzrost cen na rynkach rolnych i uwidoczniły słabości systemu żywnościowego Unii, który jest częściowo uzależniony od przywozu nawozów. Sytuacja ta powoduje zwiększenie kosztów ponoszonych przez producentów i wpływa na cenę żywności, co budzi obawy co do siły nabywczej konsumentów oraz dochodów rolników w Unii. Komisja podkreśla, że w perspektywie krótkoterminowej, do czasu przejścia na stosowanie zrównoważonych rodzajów nawozów lub metod nawożenia, priorytetami muszą być kwestia kosztów i dostępności nawozów nieorganicznych. Przez ten czas przemysł nawozowy w Unii musi mieć dostęp do niezbędnego przywozu, w tym do surowców do produkcji nawozów w samej Unii. Komisja podkreśla również, że ceny nawozów i dostawy dla rolników będą monitorowane, aby zagwarantować, że perspektywy zbiorów w Unii nie będą zagrożone.
- (4) W związku z powyższym należy podjąć działania w celu zmniejszenia kosztów ponoszonych przez unijnych producentów nawozów przy przywozie surowców niezbędnych do produkcji nawozów azotowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

- (5) Ponadto w okresie niedoboru nawozów azotowych na rynkach międzynarodowych cła na przywóz do Unii dóbr pośrednich, takich jak amoniak i mocznik, stanowią czynnik zniechęcający do dostaw na rynek unijny w porównaniu z innymi rynkami światowymi, na których nie obowiązują cła przywozowe. Ta różnica w cłach utrudnia również starania na rzecz dywersyfikacji przywozu do Unii.
- (6) Należy zatem tymczasowo zawiesić stawki celne wspólnej taryfy celnej, o których mowa w art. 56 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Unii (UE) nr 952/2013 ^(*), w odniesieniu do niektórych surowców do produkcji nawozów azotowych. Ten tymczasowy środek powinien mieć zastosowanie przez okres sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Aby umożliwić ocenę skutków tego środka, Komisja powinna sporządzić sprawozdanie i przedłożyć je Radzie.
- (7) Jednocześnie, zgodnie z art. 21 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, Unia ma zapewnić spójność między różnymi obszarami swoich działań zewnętrznych, jak również między działaniami zewnętrznymi a innymi politykami Unii.
- (8) Na przestrzeni ostatnich lat sytuacja w stosunkach między Unią a Federacją Rosyjską znacznie się pogorszyła, a trend ten pogłębił się szczególnie w ostatnich miesiącach z powodu lekceważenia przez Federację Rosyjską prawa międzynarodowego, a zwłaszcza z powodu jej niczym niesprokowanej i nieuzasadnionej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie.
- (9) Od lipca 2014 r. Unia stopniowo wprowadza wobec Federacji Rosyjskiej środki ograniczające. W konkluzjach z 24 lutego 2022 r. Rada Europejska stwierdziła, że niczym niesprokowana i nieuzasadniona agresja wojskowa Federacji Rosyjskiej wobec Ukrainy rażąco narusza prawo międzynarodowe i zasady Karty Narodów Zjednoczonych oraz podważa bezpieczeństwo i stabilność w Europie i na świecie.
- (10) Ostatnio, 3 czerwca 2022 r., Rada przyjęła szósty pakiet sankcji wobec Federacji Rosyjskiej w związku z nadal prowadzoną przez nią wojną napastniczą przeciwko Ukrainie i doniesieniami o okrucieństwach, jakich dopuszczają się rosyjskie siły zbrojne w Ukrainie.
- (11) Ponadto, chociaż Federacja Rosyjska jest członkiem Światowej Organizacji Handlu, Unia jest zwolniona, w trybie wyjątków mających zastosowanie na podstawie Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu, w szczególności art. XXI GATT 1994, z obowiązku udzielania produktom przywożonym z Federacji Rosyjskiej korzyści przyznawanych podobnym produktom przywożonym z innych krajów (najwyższe uprzywilejowanie).
- (12) Nie należy zatem zezwalać na to, by przywóz z Federacji Rosyjskiej produktów objętych niniejszym rozporządzeniem był bezcłowy i korzystał z zasady największego uprzywilejowania.
- (13) W ostatnich latach pogorszeniu uległy również stosunki między Unią a Białorusią z powodu lekceważenia przez tamtejszy reżim prawa międzynarodowego, podstawowych praw i praw człowieka. Ponadto Białoruś od samego początku wspiera agresję wojskową Federacji Rosyjskiej na Ukrainę, m.in. zezwala Federacji Rosyjskiej na wystrzeliwanie rakiet balistycznych z terytorium Białorusi, umożliwia transport rosyjskiego personelu wojskowego i broni ciężkiej, czołgów i transporterów wojskowych, zezwala rosyjskim statkom powietrznym na przelot nad białoruską przestrzenią powietrzną w drodze na Ukrainę, zapewnia punkty tankowania oraz magazynuje rosyjską broń i sprzęt wojskowy na Białorusi.
- (14) Od października 2020 r. Unia nakłada na Białoruś kolejne środki ograniczające. 2 grudnia 2021 r. Rada przyjęła piąty pakiet sankcji mając na względzie ciągłe łamanie praw człowieka i instrumentalizację migrantów. Kolejne pakiety sankcji przyjęto 24 lutego, 2 marca, 9 marca i 3 czerwca 2022 r. w związku z zaangażowaniem Białorusi w nieuzasadnioną i niczym niesprokowaną wojnę napastniczą Federacji Rosyjskiej przeciwko Ukrainie. Ponadto Białoruś nie jest członkiem Światowej Organizacji Handlu. W związku z tym Unia nie jest zobowiązana, na podstawie Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu, do przyznawania produktom pochodzącym z Białorusi najwyższego uprzywilejowania. Ponadto umowy handlowe dopuszczają działania uzasadnione na podstawie mających zastosowanie klauzul wyjątkowych, w szczególności wyjątków dotyczących bezpieczeństwa.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

- (15) W świetle powyższego wyłączenie Federacji Rosyjskiej i Białorusi z zakresu zawieszonych cel autonomicznych ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu jest właściwe w ramach zastosowania ogólnych reguł dotyczących cel zawartych w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, w szczególności w części I sekcja 1 część B ust. 1 tego załącznika.
- (16) W związku z tym przywóz surowców do produkcji nawozów azotowych, pochodzących z Federacji Rosyjskiej i Białorusi nie powinien podlegać zawieszeniu cła. Wręcz przeciwnie, przywóz produktów objętych niniejszym rozporządzeniem z Federacji Rosyjskiej i Białorusi powinien nadal podlegać cłom przywozowym, którym podlegał on wcześniej.
- (17) W związku ze znaczącym i nagłym wzrostem cen surowców do produkcji nawozów azotowych, spotęgowanym przez sytuację kryzysową, jaką na rynku nawozów wywołała wojna napastnicza Federacji Rosyjskiej przeciwko Ukrainie, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (18) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku 1 do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części drugiej sekcja VI rozdział 28 tekst dla kodu CN 2814 10 00 w kolumnie 3 (Stawka celna konwencyjna (%)) otrzymuje brzmienie:

„5,5 (*)

(*) Cło autonomicznie zawieszane przez okres sześciu miesięcy od dnia 16 grudnia 2022 r., z wyjątkiem Rosji i Białorusi, w przypadku których zastosowanie ma stawka 5,5 %, zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) 2022/2465.”;

- 2) w części drugiej sekcja VI rozdział 31 tekst dla kodów CN 3102 10 10 i 3102 10 90 w kolumnie 3 (Stawka celna konwencyjna (%)) otrzymuje brzmienie:

„6,5 (*)

(*) Cło autonomicznie zawieszane przez okres sześciu miesięcy od dnia 16 grudnia 2022 r., z wyjątkiem Rosji i Białorusi, w przypadku których zastosowanie ma stawka 6,5 %, zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) 2022/2465”.

Artykuł 2

Do dnia 17 maja 2023 r. Komisja sporządzi i przedłoży Radzie sprawozdanie oceniające skutki zawieszenia cła określonego w niniejszym rozporządzeniu. Na podstawie tego sprawozdania Komisja, w stosownym przypadku, przedłoży wniosek ustawodawczy w sprawie przedłużenia tego zawieszenia cła.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie przestaje obowiązywać od dnia 17 czerwca 2023 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 grudnia 2022 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. BORRELL FONTELLES
